

8

S.D. Bu yayınıımızda "Halkımızın ulusal onuru-işçi sınıfı" başlıklı yorumumuzu, ~~"Faşizm ve harpçilik" başlıklı dinleyic~~ "Çok yönlü tehlike" başlıklı yazımızı, TKP MK organı "Atılım" gazetesinin Mayıs sayısında yer alan "Ulusal baskıya karşı" başlıklı yazıyı, ve "Faşizm ve harpçilik" başlıklı bir dinleyici mektubunu veriyoruz.

Burası TKP'nin Sesi" önce ~~"Faşizm ve harpçilik"~~ "Halkımızın ulusal onuru ~~v~~-işçi sınıfı" başlıklı yorumu veriyoruz.

Ayrıılıkçılar kimlerdir

Yurdumuzda bugün en büyük olay işçi sınıfının 1 Mayıs gösterisidir. İşçi sınıfı ilerici, demokratik anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin birliğini sağlama savaşı verdi o gün. Sokaklara, meydanlara çıktı, faşist tırmanışın karşısına dikildi. Bukadarla da kalmadı. İlerici, demokratik güçleri, örgütleri çevresinde topladı, onları da 1 Mayıs savaşının içine çekti. Böylece Türkiye Komünist Partisinin ortaya attığı ve gerçekleşmesi için titizlikle ayak dirediği Ulusal güçlerin birliği konusunda ileri adımlar atılmış oldu. Bunu, Taksimde yapılan 300 binlik dev mitingte gördük. Faşist saldırılara hedef olan CHP si örgütlerinden tutun da, memur ve mühendislere, Töb-Derli öğretmenlere, ilerici-yurtsever gençlere, emekçi kadınlara, sosyalistlere, komünistlere kadar, gerici-faşist karması hükümetin, kanlı terörün,

azgın sömürünün karşısında yer alan herkes buradaydı. Ve görkemli Taksim mitingi, Türkiye Komünist Partisinin savunduğu, ulusal güçler arasında savaş birliğinin, ^{boş laflarla,} ^{Kurman} dialogan/bölük-pörçük çıkışlarla değil, somut eylemlere, yüzbinlik çıkışlarla gerçekleştirilebileceği fikrini ilkesini doğrulayan yeni bir olaydır. İşçi sınıfı, Türkiye Komünist Partisi, ^{gibi} İskenderundaki barış ve özgürlük mitinglerini de destekliyor. Ama bu savaş, bu çıkışları örgütlemek, bir tek hedef etrafında birleştirmek, tek bir savaş platformu uygulamak gerekiyor. Bunun için Türkiye Komünist Partisi diyor ki, işçi sınıfının 1 Mayıs çıkışı ulusal bağımsızlık savaşında yeni bir aşama, ileri bir adımdır. Ama komünistler, 1 Mayıs savaşını bir günlük savaş olarak görmüyorlar. Bu ileri adımları, yeni atılımları genişletmek, pekiştirmek ve savaş da ana yatağına oturtmak gerekiyor. ~~Bunun için~~ Bu çıkışlar saman alevi değildir, olamaz, olmamalıdır. Bunun için Türkiye Komünist

Partisi ulusal-demokratik güçleri, ezilen ve sömürülen emekçi yığınla-
 rını ^{birlikte çağırıyor.} Kürdünü, Lazını, barıştan, demokrasi ve özgürlükten yana olan
 herkesi, ~~Taksim~~ ^{desteklemeğe} emekçilerin ^{çağırıyor.} Taksim çıkışıyla oluşmaya başlayan
 ileri atılımları, savaşı sürdürmeye, elele-onuz-onuza verip gerici-
 faşist karması hükümeti yıkmaya çağırıyor. TKP, komünistler halkımızın
 bütün ulusun demokratik ve anayasal haklarına savunuyor, Türkiye'nin
 ileri, demokratik bir düzey ^{ulaşması} emperyalist boyunduruğundan, NATO kölelik zincirinden kurtulması/için
 yarım yüzyıldır onurlu bir savaş yürütüyor. 500 binlerin Taksim
 gösterileri bu savaşın yığınlara mal olduğunu gösteriyor. TKP, komü-
 nistler bu kutsal davayı sonuna kadar sürdürecektir.

^{İstanbul'daki} Taksim ~~alanındaki~~ dev gösteride, işçi sınıfı hem kendi ^{desteklerini}
 hem de halkımızın demokratik barış ve özgürlük istemlerini dile getiri-
 di. 500 binler ^{hangi} ne ^{lar} gibi belgileri haykırdı? neyi istedi? ^{Neleri iste-}
 diler?

Ölüm saçan pantomlar değil, kresler, çocuk yuvaları, tanklar değil, iş, ekme, ve özgürlük istiyoruz diye gökleri çınlattı. Türkiyemizi, ulusumuzu yıkıma, açlığa, sefaletе sürükleyen amerikan emperyalizmine, yerli işbirlikçilerine karşı olan kini, nefretini, "katil hükümet defol", "NATO ve SENTO' ya hayır", Topraklarımızdaki saldırı üsleri kaldırılmalıdır", "faşist saldırılara son", "141 ve 142 ci maddeler kaldırılmalıdır", "İşçi sınıfının öncü, savaşkan örgütü Türkiye Komünist Partisine özgürlük" *isteklerini dile getirir.* ~~haykırılarıyla bir kez daha belirtti.~~

Böylesixbir olumlu gelişmeler karşısında hala sallananlar, korkanlar, yan gizenler var. Kendilerine sosyalist diyen kimileri, işçi sınıfının bu çıkışlarını destekliyecekleri, 1 Mayıs gösterilerine katılacakları yerde, bu direnişi engelleme yollarına başvurdular. Bu, işçi sınıfına yardım değildir, tersine onun savaşını bölmektir. *bu* ~~ayrıcılıktan~~ bunların yaptığı.

İşçi sınıfı, ilerici güçler, bu 1^{inci} mayıs günlerinde, 1 mayıs savaşında iki türlü ayrılıkçılığa ~~gördükleri~~ tanık oldular. En büyük ayrılıkçılığı işbirlikçi burjuvazi, gerici-faşist karması hükümet yapıyor. Bu politika daha saraçoğulları zamanındakı başladı, günümüze kadar sürüldü. saraçoğullarının, bayar-menderes klığının ~~devamcısı~~ *izinden yürüten* olan emireller, Türkeşler, feyzioğulları halkımıza ihanet ~~etmekte~~ *te* kusur etmiyorlar. *ilerilere karşı kurşun esirgimi yorlar,* Bunlar da bayar-menderesler gibi topraklarımızı Amerikan emperyalistlerine kiralıyorlar. Ulusumuzu bölüyorlar. halkımıza karşı bütün baskı ve terör araçlarını seferber ediyorlar. Doğu illerimizde yaşayan Kürt yurttaşlara *karşı* kanlı bir baskı ve *zorla* özümseme poltikası izliyorlar. Bu ihanet ve cinayetlerin karşısında işçi sınıfı, onun politik ve sendikal örgütleri, ilerici, *devrimci* güçler vardır. Türkiye Komünist Partisi vardır.

İkinci ayrılıkçılığı, bölücülüğü ~~maocular~~, işçi sınıfına, sınıf

savaşına, onun her türlü birliğine düşman sapık akımlar, sosyalist partilerin başını tutan ^{bazı} ~~sahte~~ devrimciler yapıyor. İşçi sınıfı 1 mayıstaki örgütlü ve düzenli çıkışlarıyla ayrılıkçıların bu karşı-devrimci tutumlarını, provakasyonlarını ^{darbe indirdi.} ~~bezdu, suya düşürdü.~~

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

Dinleyicimizin bu sorusu gerçekten yerindedir. Dün olduğu gibi bugün de, faşizm özü bakımından başka uluslara düşmanlık, yayılmacılık, harpçilik politikası izlemekten geri durmaz. Türkiye'de faşizme tırmanan Demirel hükûmetinin, militarist kışın Ege'de yarattıkları gerginlik, Kıbrıs'ta izledikleri yayılmacı, ^{bu} ~~ilhak~~ ^{aldırganlık} ~~si~~ politika, içte faşist yöntemlere başvurmanın dıştaki yansımalarıdır.

Ancak, bu arada, faşizmin İtalya'da ve Naziliğin de Almanya'da ortaya çıktığı dönemle, günümüzü birbirine karıştırmamak gerekiyor. O dönemde emperyalist sistemdeki çelişmeler, bunalımlar ^{pazarlan} bir yeniden ^{ma} paylaşım savaşını kaçınılmaz kılmıştı. Alman emperyalizmi, İngiliz ve Fransız sömürgelerini ele geçirmek için harp açmakta kararlıydı. Alman tekellerinin harpçi politikalarının önünde ise güçlü engeller bulunuyordu. Alman Komünist Partisi çok güçlüydü. Sosyal demokratlardan, büyük burjuvazinin önemli bir kesimine kadar harpçi politika direnişle karşılaşıyordu. Faşizm bu engelleri yıkmak üzere finans kapitalin en gerici, en şoven ve en emperyalist kesimleri tarafından kuruldu. Yığınların üzerindeki bu terörcü diktatörlüğün başlıca özelliği harpçilik, yayılmacılık oldu. Emperyalist ülkeler arasındaki pazar ^{yarışma} rekabeti, faşizmin başlattığı ^{diğer iktidar} ~~19~~ dünya harbine yolaçtı.

en azgın yönetimi faşizm, harpçi amaçlarından vazgeçmemişlerdir. Onlar karşılardaki güçlerin varlığından ötürü harpçi maceraya atılmaktan ~~kaçınıyor~~, ^{ekiniyor} buna karşılık sürekli gerginliği arttırma, silahlanma yarışını körükleme, şurada, burada bölgesel harp ocaklarını ~~kışkırtmakla~~ ^{tutuşturmakla} ~~yetiniyorlar~~ ^{yetiniyorlar}.

Türkiye'de faşizmin ~~gerisinde~~ ^{arkasında} Amerikan emperyalizminin varlığı kuşkusuzdur. Ondandır ki, bugünkü hükûmet, biryandan işçi sınıfına, halkımıza, onun demokratik özgürlüklerine saldırırken, / bir yandan da emperyalist, harpçi, saldırgan politikasını uyguluyor. Ege'de, Akdeniz'de gerginliği arttırmak, ^{uyor.} Amerikan silâh tekellerinin kışkırttığı Türk-Yunan silahlanma yarışına hız vermek, ^{uyor.} ülke topraklarında, ^{orada} başta sovyetler birliğine, sosyalist ülkelere ve orta doğunun ilerici ülkelerine çevrili Amerika-NATO atom-füze üslerini ^{uyor} barındırmak, ^{bu} gerici-faşist karması hükûmetin barış düşmanı, işbirlikçi politikasının ^{destekliyor.} örnekleridir.

Ülkemizi silahlı maceralara, ateşlere atabilecek böyle bir politika, halkımızın, barışın çıkarına aykırıdır.

Faşizme karşı savaş, emperyalizme ve onun harpçi politikasına karşı savaş demektir. TKP'nin savaş yolu böyledir. Dinleyicimizin sorusu kısaca böyle yanıtlanabilir.

12 üü
Doğu ve Güney-Doğu illerinde; Kürt halkının yoğun yaşadığı yörelerde burjuvazinin uygulayageldiği ulusal baskı giderek sertleşiyor. Bu zorla özümseme", Kürt halkını eritme politikası daha da yoğunlaşıyor. Bu baskı, karma hükümetin faşizme tırmanma girişimiyle içiçe giriyor. Ordu ve jandarmadan özel komando-tepeleme birlikleri sık sık baskınlar yapıyor, ortalığı tarıyor. Bu tepeleme birliklerindeki şöven, bağnaz, faşist eğilimli komutan ve subaylar Kürt halkının başına Azrail kesilmişlerdir. Maocular-TİKKO'cular, silâhlı kışkırtıcılık yapıyor, serüvenci ters çıkışlar kuruyorlar. Böylece, bir yandan Türk ve Kürt halklarının savaş birliğini baltalıyor, öte yandan hükümetin terörüne çanak tutuyorlar.

12 üü
Erki elinde tutan burjuvazi her zaman işçi sınıfına, ilerici güçlere ve örgütlere karşı teröre geçerken Doğu illerinde de baskınları yoğunlaştırmıştır. Sırgünler, kıyımlar birbirini izlemiştir. Uzun yıllar "yasak" bölgeler kurulmuştur. 12 Mart fırtınası bu illerde alabildiğine estirilmiştir. Şimdi de estiriliyor. Malatya, Diyarbakır, Silvan, Viranşehir, Tuzluca, Antep, Mardin, Tunceli baskınları bunun en taze örnekleridir.

12 üü
"Ülkü Ocakları"-Türkeş'in komandoları; "Kürt'leri yaşatmıyacağız" çığlıklarıyla dört yana saldırıyorlar. Tepeleme baskınlarına çıkan faşist subaylar, komutanlar köyleri yakıyor, 'sorgusuz sualsiz insanları kurşunluyor. İşbirlikçi burjuvazinin, partilerinin, hükümetlerinin bu kanla, kurşunla sürdürdükleri "özümseme" politikasına, Kürt halkına ulusal hak tanımamak zorbalığına bazı Kürt beyleri, ağadedeleri, şeyhleri destek oluyor. Bugün dörtlü parti hükümetini destekliyen saylav ve senatörlerin içinden 157'si Kürt kökenlidir. Bunların arasında Melen gibi MİT ve CIA ajanları vardır.

Burjuvazi, "özümseme" politikasını güderken Kürt halkına ulusal hak tanımıyor. Anayasadan bile onu çıkarmıştır. Ana dilinde okul yok. Sözlü, yazılı yayınlar yasak. Bunun yanı sıra, Türk şövenizmini, değişik

yöntemlerle, özel Türkçe okullarla yayıyor. Maocular bu alanda, beyinleri yıkama işinde burjuvaziye pompa oluyor.

Bütün bu gerçekler ortada durupdururken, kimi Kürt aydınları burjuvazinin tuzacağına geliyor. Bu gibiler, Lenin'in, "ulusların kendi yazgılarını kendilerinin çizmesi" ilkesini tepe üstü ediyor. Bunlar: "Ayrılmak hakkımızdır..." "Kürt sorunu çözümlenmeden hiç bir şey yapılamaz" diyorlar. Başka bir deyimle: Bugün Türkiye'de Amerikan boyunduruğuna, işbirlikçi hükümetin kanlı terör ve faşizme tırmanışına karşı savaşta, ulusal bağımsızlık, sosyal ilerleme, demokrasi uğrundaki savaşta, gerici, faşist karması hükümeti alaşağı etme ve ilerici bir erk ve hükümet kurma savaşında, onlara göre, Türkiye işçi sınıfı, tüm Türkiye halkı hiçtir. Böylesi bir görüş ve tutum kökünden yanlıştır. Bölücülüktür. Baş düşmanı görmemektir. Kürt halkının savaşını yalıtmaaktır.

TKP, kurulduğu günden bu yana Kürt halkının, bütün ulusal azınlıkların haklarını savunagelmıştır. Nereden, kimden gelirsegelsin şövenizmin her türüne karşı savaşmıştır. Bu Leninci savaş yolundan komünistler ayrılmıyacaktırlar.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin SESİ!

4.3.1976 Nec.

Çok yönlü tehlike:

1969

Komünist ve işçi partilerinin Moskova Danışma Konferansında kabul edilen ana belgede "emperyalizm, özellikle Amerikan emperyalizmi askeri-politik bloklarıyla, yabancı ülkelerdeki saldırgan üsleriyle, ekonomik baskı ve ticari ablukalarıyla dünyanın pek çok bölgesinde gerginliğin başlıca yaratıcısı olmaktadır" diyor. Sosyalist ülkeler topluluğunun, kapitalist ülkeler işçi sınıfının ve ulusal kurtuluş savaşlarının muazzam başarıları, barışsever güçlerin yeni yeni kazanımları karşısında emperyalist güçler kudurmuşa dönüyor, saldırı-ganlıklarını arttırıyor. Bölgesizde, Akdeniz, Orta-doğu ve Afrikada Amerikan emperyalizmi soğuk harp kışkırtmacılığını yeniden alevlendirmeye çalışıyor. Emperyalizm bu işte Türkiyedeki gerici-faşist karması hükümeti, İsrail siyonistlerini, Güney Afrikadaki ırkçı neji-

yandan da Amerikamın yardımıyla Güney Afrikadaki, Rodezyadaki ırkçı-
 larla, tüm Afrika halklarının kurtuluş savaşlarına karşı yeni bir
^{saldırı} askeri blok ^{çatıştırmalar} ~~oluşturmaya çalışıyorlar~~. Bitün bunlar emperyalizmin
 genel saldırı stratejisinin yeni halkalarıdır.

Böylesi bir saldırı stratejisinin halkaları arasında Türkiye-
 miz de bulunuyor. Bugünkü gerici-faşist karması hükümet, Demirel-Tür-
 keş-Erbakan-Feyzioğlu takım Amerikan malı faşizme adım adım tırman-
 yorlar. Bunlar, faşizme doğru gidişte Amerikaya, NATO'ya dayanıyor-
 lar. İşçi sınıfının, yurtsever güçlerin dinlenişini, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük savaşını emperyalizmin saldırı güçleriyle kırmaya
 yelteniyorlar. Amerikan emperyalizmine böylesine göbektan bağlı olan
 Demirel takımı bunun için anti-komünizmine dört elle sarılıyorlar.
 Son günlerde Demirellerin anti-komünizmi, açık bir anti-sovyetizm
 niteliğine ^{ni aldı} ~~ne büründü~~. Bugün Türkiye radyo ve televizyonu CIA ajanı

Metin Tokerlerin hazırladı, en kaba, en iğrenç yayınlar yapıyor. Hitler faşizminin ikinci dünya savaşı yıllarında sovyet halkına, öteki halklara karşı işlediği cinayetlerle ilgili belgesel filimleri tepe taklak ederek sahteciliğin en iğrencini yapıyorlar. Sovyet TASS ajansı 9 Nisanda şu yorumu yapmakta haklıydı: "Türkiye televizyonunda böylesi kasıtlı yayınlar, Sovyetler Birliğine, Sovyetler Birliği-Türkiye iyi komşuluk ilişkilerine yönelik yakışsıksız, düşmanca bir saldırıdır. Bu sahtekarlık, şimdiye kadar Sovyetler Birliğine karşı çeşitli ülkelerde yapılan sahtekarlıkların hepsini geçiyor..."

Emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri gerek bölgemizde gerekse yurdumuzda böylesi çok yönlü kışkırtmalara, saldırılara geçmiş bulunuyor. Böylesi çok yönlü tehlikeye karşı, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm yurtsever güçler 1 Mayıs'ta, dünya emekçilerinin bu savaş

ve dayanışma gününde yığinsal bir biçimde sokağa çıkarak, meydanları doldurarak uyanık olduğunu bir kez daha gösterdi. Yüzbinlerce emekçinin, yurtsever gençlerimizin, öğretmen ve aydınlarımızın "Kahrolsun faşizm", "NATO'ya Hayır" ve "Katil hükümet çekil" diye haykırması, yurdumuzda da emperyalizmi, onun, Demirel-Türkeş takımı eliyle ^{yerleş-} ~~götür-~~ tirmek istediği ~~makxixxixxixx~~ faşizmi^{ye} yenecek, bağımsız, demokratik, barışçı bir ^{ta kararlılığın} hükümeti işbaşına getirecek güçlerin/savaş ~~azmini~~ bir daha ortaya koydu. Bu güçler arasında birlik ~~ve~~ böylesi yığinsal çıkışlarda, savaş alanlarında oluşmaktadır.

9.5.976.ÖM.

Birlik başarı demektir

Türkiye proletaryasının 1 Mayıs çıkışı,ulusal bağımsızlık ve kur-
tuluş savaşında yeni bir başarı,ileri bir atılımdı.Bu başarı ve atı-
lının özelliği neydi ? En b~~u~~ta işçi sınıfının birliğini sağlamak
sorunu gelir.İkincisi: işçi sınıfı bu çıkışıyla, yalnız toplumun öte-
ki katmanlarını yüreklendirmekle, halkımızın sevgisini kazanmakla
kalmadı,bu güçleri kendi çevresinde topladı,bunları savaşın içine
çekti.¹⁴⁰İlerici, demokratik örgütün, 1 Mayıs'ta, işçi sınıfının yanında
yer alması somut bir olgudur.~~Özellikle şu sorunu:~~ ^{günde sorunu} Şimdi elde edilen bu baş-
arıyı ,yeni atılımı ileri götürmek ve pekiştirmek için, ^{bu bitkendir.} ~~günün soru-~~
~~nudur.~~İşçi sınıfının ayrılmaz, bütün uluslar emekçilerinin Kürt,^Laz,
Arap,tüm işçi örgütlerinin en sıkı birliği olmadan,proletarya tarihsel
görevini yapamaz,bugünkü gerici-faşist karması hükümeti alaşağı ede-

mez, kendisinin de görev aldığı, politik ağırlığını koyduğu ilerici, halktan yana bir hükümeti işbaşına getiremez, sosyalizm savaşını sürdüremez. Lenin bunu bize kesinlikle söylemiştir. Fakat bu görevlerin yerine getirilmesi için işçi sınıfının politik örgütü Komünist Partisinin varlığı kaçınılmaz bir zorunluktur. Çünkü işçi sınıfının, emekçi yığınları belirli hedefler etrafında örgütleyip, savaşlara sürebilecek, planlı ve düzenli bir savaş yürütebilecek tek ~~sadece~~ ^{örgüt} Komünist Partisidir. Türkiye proletaryasının öncü, savaşkan gücü Türkiye Komünist Partisidir. Bu parti, ^{kurulduğu gündür her zaman} bütün ilerici güçlerin bir savaş cephesinde birleşmesi, yeryüzünün devrimci hareketiyle, dünya proletaryasıyla, özellikle dünyamızın ilke işçi-köylü devleti olan büyük komşumuz Sovyetler Birliği ile en sıkı bağların kurulması ilkelerini savunagelmekte

Halkımızın ulusal onuru-işçi sınıfı

Türkiye işçi sınıfı Anayurdumuzun, ulusumuzun en kutsal savaş gücüdür. Halkımız bununla kıvanç duyuyor. Yurtseverdir, yiğittir. En kötü koşullarda, işbirlikçi burjuvazi faşizme tırmanırken, Demirel hükümeti, faşist komandolar ortalığı kasıp kavururken, emekçilerin uluslararası savaş ve dayanışma günü 1 Mayıs ^{gizli} yığinsel ve örgütlü bir biçimde kutladı. Gericici güçlerin, faşistlerin kanlı saldırılarına, maoocuların provakasyonlarına karşın, sokaklara, meydanlara çıktı, politik gücünü ortaya koydu. 1 Mayısın savaş geleneklerini yaşattı, halkımızın ortak çıkarlarını dile getirdi. Proletarya enternasyonalizmine bağlılığını gösterdi. Memleketin çeşitli bölgelerinde yapılan 1 Mayıs toplantı ve gösterileri, gericilerin, faşistlerin saldırıları yüzünden yer-yer kanlı oldu.

Gene ölenler, yaralananlar var.

1 Mayıs'ta yüzbinlerin sokaklara, meydanlara çıkışı, elbette günümüzün en önemli olayıdır. Bunu ancak ilerici ülkü ve ilkelerle silahlanmış Türkiye proletaryası yapabiliirdi ve yaptı da. Halkımız bu çıkışlarda neye tanık oldu? ne gördü?

Birincisi: Faşist tırmanışa karşı savaşta ana güç Türkiye işçi sınıfı, onun örgütlü savaşı olduğunu gördü. 300 binlerin ^{İstanbul caddelerinde} ~~Taksim alanın-~~ ^{ve alanların} ~~deki~~ heybetli çıkışı bunu doğruluyor. İşçi sınıfı 1 Mayıs gösterilerine örgütlü ve düzenli çıktı. Disiplinli idi. ^{işçi sınıfı} Ve bu tutumuyla da o, çelik disiplin gerektiren örgütlü savaştan yana olduğunu bir kez daha ispatladı.

İkincisi: İşçi sınıfı bu çıkışlarıyla öteki ilerici, demokratik, yurtsever güçlerin, halkımızın yalnız sevgisini kazanmakla kalmadı, on-

Onların ~~savaş gücünü~~ kendi ^{savaş çevresinde} etrafında topladı, yığınları bu savaşın içine çekti.

Üçüncüsü: Türkiye proletaryası böylesi ^{güçlü} ~~heybetli~~ çıkışlarla gerici-lerin, faşistlerin hazırladıkları saldırı planlarını, macuların provakasyonlarını suya düşürdü. Türkiyede AP'den başka güç yoktur, işçi sınıfı yoktur diyenlere kesin bir yanıt verdi. İşçi sınıfı gücünü ortaya koymakla, dev ^{yürütüyor ve} ~~Taksim~~ mitingiyle varlığını bir daha ispat etti. Türkiyede işçi sınıfı da var, örgütü de, partisi de var.

Dördüncüsü: 1 Mayıs gösterileriyle işçi hareketinin sendikal ve politik birliğinin sağlanması yolunda ileri adımlar atıldı. Ayrı sendika ve konfederasyonlara, ^{sendikale - sendikacı,} politik partilere bağlı işçiler elele, ^{teğlimlerinin} omuz-omuz verdiler, işçi hareketinde birliğin ~~sağlanması~~ yeni örneklerini ^{gösterdiler} verdiler. Sınıf savaşına karşı çıkan, işçi hareketini bölmeye, parçalamaya, onu burjuvazinin kuyruğuna takmaya yeltenen sarı

sendikacılık, Tunç-Side kligi yeni bir yumruk yedi, gücünden biraz daha kaybetti. İşçi sınıfı 1 Mayıs çıkışıyla, faşizm tehlikesi karşısında deve kuşu gibi başını kuma sokanları uyardı. Örgütlü savaşın her şeyin üstünde olduğunu gösterdi.

Esincisi: Memlekette kanlı bir terör, azgın bir sömürü var. İşbirlikçi burjuvazi faşizme tırmanıyor. 1 Mayıs işte böylesi bir ortamda kutlandı. Ve 1 Mayıs gösterileri heybetli oldu. Bu sonuç öyle kendiliğinden gelmedi. TKP'si, komünistler uzun yıllar 1 Mayıs için savaştılar. Daha işgal altındaki İstanbullarda, Ankara ve İzmirlerde 1 Mayısı kutladılar. Kürek cezasından, hiç bir şey onları durduramadı. Birçokları tahtutluklarda yattı, kimileri öldürüldü, boğuldu, asıldı. Ama bu kurbanlar boşa gitmedi. K.P'nin savaşı işçi sınıfına, geniş emekçi yığınlara mal oluyor, Onun belgileri sokaklarda, meydanlarda haykırılıyor. İşçi sınıfı 300 binlerle sokaklara meydanlara çıkıyor. İşte, biz, komünistler

halkımızın, ulusumuzun böylesine yurtsever ve yiğit bir işçi sınıfı yarattığı için kıvanç duyuyoruz.

1 Mayıs savaşı yalnız bir günlük savaş değildir. İşçi sınıfı 1 Mayıs çıkışlarıyla emperyalizme ve faşist tırmanışa karşı, ulusal bağımsızlık ve kurtuluş savaşında ileri adımlar atıyor, yeni atılımlar yapıyor. Bu adımları ileri götürmek, atılımları güçlendirmek, savaşı ana yatağına oturtmak gerekiyor. Gücsüz, bölük-pörçük çıkışlara son! Yüzbinlerin dev gösterilerini örgütlemek günün savaş parolasıdır.